

من فاطمه صفا هستم

من در یک خانواده پرجمعیت به دنیا آمدم. پدرم هشت فرزند داشت، پنج دختر و سه پسر و البته وضع زندگی خوبی داشتیم. درس خواندن را تا دیپلم ادامه دادم چون در آن روزگار رسم بود همین که دختر به ۱۲ سالگی می‌رسید به خانه شوهر می‌رفت. برای اینکه درس بخوانم باید از روستا خارج می‌شدم و پدرم نظرش این بود خانه‌داری یاد بگیرم و از روستا خارج نشوم بهتر است. قاعدتاً من هم مثل خیلی از دختران دیگر همین مسیر را رفتم و خانه‌دار شدم. از گذشته‌های دور که برای ما تعریف می‌کنند تا همین امروز در زادگاهم دختران قالی‌بافی را در کنار مادرانشان تجربه می‌کنند، برای همین می‌شود گفت همه دختران مرندیز بافتن قالی را بلدند. اینجا دخترها از ۶ سالگی گره زدن و بقیه کارهای بافت قالی را به سرعت یاد می‌گیرند تا آنجا که وقتی به ۱۰ سالگی می‌رسند به نوعی استاد شده‌اند. من در اوایل کارم یک کارگاه بیشتر نداشتم که تا الان به کمک مردم مرندیز بیش از ۸۵ درصد کارگاه‌های قالی‌بافی مرندیز به زیر نظر من است